

Rikemyrarna, myr, Baksjönäret^{2.}
Kalls sn, Jämtl. v. doms. t. 1.
Jämtl. län.
(forts.) numera ej slås - utom-
ordentligt rikbärande slätter-
myr. Där växer bl. a.
tannar (se dial.-ordsaml.).
myr a myr, f. 'myr som
- bär gräs', vanligen: 'slätter-
myr'.
Berthil Flemström 1949.